

interesseret i at de får, og som pressen måske selv heller ikke er interesseret i at de får.

Men de skridt, der er taget her til at gøre pressens arbejde med retssagerne mere omfattende, er i hvert fald ikke mere gennemgribende, end at vi fra radikal side kan støtte dem og sige, at vi må gå det skridt, vi nu kan.

Vi skal også tænke på, at det bliver mere og mere almindeligt, at vidner ikke tør vidne, fordi de er bange for, at der bliver bragt billeder af dem i avisen, og at det bliver beskrevet i detaljer, hvad de siger. Og den mulighed for at opklare sager, som vidneførsel jo giver, skal vi altså ikke svække. Det er først og fremmest sagernes opklaring og den nøjagtige gengivelse af, hvad der i virkeligheden er sket i den tilgrundliggende sag, det handler om, og ikke om, hvorvidt offentligheden kan få større eller mindre farvestrålende reportager af, hvad der er sket.

Vi finder det forslag, der er fremlagt her, fornuftigt, besindigt og forsigtigt; det går ikke for vidt og går alligevel et skridt videre, end tilstandene er i dag. Derfor støtter Det Radikale Venstre forslaget.

Line Barfod (EL):

Der er på det her område flere forskellige hensyn, der skal afbalanceres over for hinanden.

På den ene side er der hensynet til, at der er offentlighed i retsplejen, så befolkningen kan se, at det går ordentligt til i retssystemet, og at der er tiltag, der sikrer mod en hemmelig rettergang.

På den anden side er der så også hensynet til, at ofrene og de tiltalte i straffesager og parterne i civile sager ikke bliver hængt ud i pressen med den meget kraftige eksponering, der er på massemedierne i dag.

Dertil kommer så, at nogle sager har stor offentlig interesse og har betydning for langt flere end sagens parter.

Hvad angår navneforbud, er det sådan i dag, at hvis en person bliver nævnt ved navn under en verserende straffesag, vil det meget ofte virke som en ekstra straf. Og vi mener, at pressen sagtens kan referere indholdet af en sag, oplyse offentligheden om de principielle problemer og andre ting, som sagen eventuelt rejser, uden at de behøver at nævne navnet på den tiltalte. Enhedslisten mener derfor, at der fortsat skal være gode muligheder for navneforbud under straffesager, indtil den tiltalte eventuelt bliver dømt.

Vi synes samtidig, man skal overveje, om ikke der er behov for at stramme de straffetiske regler og de sanktioner, pressen kan blive pålagt.

Til gengæld kan vi ikke se nogen grund til, at der skal være navneforbud vedrørende juridiske personer. Der gør de samme beskyttelses-hensyn som for mennesker sig ikke gældende.

Omkring aktindsigt er vi lidt betænkelige ved at åbne for, at pressen i vidt omfang skal have aktindsigt, og vi synes i hvert fald ikke, der er nogen grund til, at pressen skal have adgang til at få CPR-nummeret på tiltalte. CPR-nummeret giver adgang til alt for mange personlige oplysninger.

Hvad angår optagelse af lyd og billede og muligheden for at lave tegninger fra retssager, er vi enige med de foregående ordførere i, at det er meget vigtigt, at vi ikke får amerikanske tilstande. Derfor skal der under ingen omstændigheder åbnes op for optagelser fra afhøringer, forklaringer osv. i straffesager.

Der er lavet en balance i det her forslag, men vi er lidt betænkelige ved, om man åbner for en glidebane ved at starte med at tillade tegninger og nogle få muligheder for billeder. På den anden side er vi også enige i, at det er udmærket, at man i nogle tilfælde kan optage almindelige civile retssager, så den danske befolkning kan få et indtryk af, hvad det egentlig er, der foregår, i stedet for at det kun er de amerikanske tv-serier, der kan give den et indtryk af, hvad det er, der foregår i retsvæsenet.

Omkring vidnefritagelse synes vi, det er godt med det forslag, der er omkring udvidelse af kildebeskyttelsen, således at den gælder, allerede fra journalisten modtager materialet.

Men der er et problem, som det ikke ser ud til at lovforslaget løser, og det er politiets praksis med at beslaglægge film og andre optagelser umiddelbart efter, at optagelserne er sket, f.eks. ved demonstrationer. Vi vil foreslå, at der bliver set nærmere på under udvalgsarbejdet, om det kan blive omfattet af kildebeskyttelsen.

Tom Behnke (FP):

Grundlovens § 65 taler netop om offentlighed i retsplejen, og det er en bestemmelse, som vi også i Fremskridtspartiet ønsker at leve op til, lige så vel som andre partier her i Folketinget gør det.

Spørgsmålet er så: Hvordan sikrer vi denne offentlighed i retsplejen, og hvad er det, vi ønsker at opnå med offentlighed i retsplejen?